

30843-014

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו

בעניין

תובעת מס' 1
תובע מס' 2
תובע מס' 3

1. יזרוס בע"מ, ח.פ. 514077536
2. פלקוב מיכאל, ת.ז. 303943823
3. גולדנשטיין אלכסנדר, ת.ז. 306465949
שניהם ע"י עו"ד גלידר איגור
מרח' שמריהו לוין 24, חיפה
טל' 048621217, פקס 048660038

נגד

נתבעת מס' 1
נתבע מס' 2
נתבע מס' 3

1. ידיעות אחרונות בע"מ, ח.פ. 510103922
2. עורך ראשי: רון ירון, ת.ז. 22222178
3. נחום ברנע, ת.ז. 3794328
שלושתם מדרך פתח תקווה 138,
תל אביב - יפו
טל' 03-6082222

מהות התביעה: כספית וסעד לא ממוני
סכום התביעה: ₪ 100,000

"אין מחלוקת בכוחה הרב של העיתונות. חובתו של
הכתב לבדוק היטב את נושא כתבתו פן יגרום לנזק
כבד לנפגע, ובמיוחד כשברור שכתבתו עשויה לפגוע,
ולפגוע קשות. חובה זו, המוטלת על כל מפרסם,
כפולה ומכופלת כשמדובר בעיתונאי."
ת"א (שלום ת"א) 99-11-29293 יצחק צחי אילוז נ'
ידיעות אחרונות בע"מ.

כתב תביעה

- בבסיסה של תביעה זו עומדת כתבת עיתון, אשר פורסמה על ידי עיתון "ידיעות אחרונות" ביום שישי, 11.01.13, מצ"ב א, ואשר משמיצה את התובעים, מציגה אותם באור שלילי ומטעה והכל במטרה לגרום לקוראי העיתון לחשוב כי מדובר בתובעים שאינם גורמים מקצועיים, אינם גורמים עצמאיים, שהם גזלנים וסוחטים, שהם חלק מקונוניה, שהם "פועלים מטעם" ולמעשה אינם ראויים להיחשב בתור מקור חדשות אמין, ומהימן.
- הכתבה נושא הדיון פורסמה בעיצומה של מערכת הבחירות, על כל ההקשרים כפי שיפורטו וזאת תוך הימנעות מכוונת מקבלת תגובה עניינית ותוך סילוף העובדות.

הצדדים לתביעה

3. התובע מס' 2 הנו עורך ראשי ומנהל של אתר חדשות ישראלי בשפה רוסית, הידוע בשם izrus.co.il. אתר זה מופעל באמצעות חברת יזרוס בע"מ שהיא התובעת מס' 1. אתר החדשות של התובעת מופעל מזה כחמש שנים, הוא מכוון לדוברי רוסית ומטרתו המוצהרת, מעבר לסקירת החדשות, הינה פרסומים והתמקדות בנושאים המעניינים את קהילת אזרחי ישראל דוברי רוסית.
4. התובע מס' 3 יחד עם התובע מס' 2 הנם הבעלים של התובעת מס' 1, גם התובע מס' 3 הנו כתב ועורך באתר. הן התובע מס' 2 והן התובע מס' 3, יחד עם האתר, היו נושא הכתבה וניזוקו ממנה, כפי שיפורט.
5. הנתבעת מס' 1 הנה חברה בע"מ, המאוגדת כחוק בישראל, אשר מוציאה לאור עיתון יומי בתפוצה ארצית, שהוא "העיתון של המדינה", הנתבע מס' 2 הנו עורך ראשי של הנתבעת מס' 1 ואילו הנתבע מס' 3 הוא כתב, אשר חיבר את הכתבה הפוגעת.
6. יש לציין כי מאז החלו לפעול התובעים, אתר החדשות שלהם זכה להכרה על ידי כלי תקשורת ישראליים. החדשות של האתר מתורגמות לעברית, וזוכות להתייחסות תדירה. לתובעים יצא מוניטין של "תקשורת רצינית ואחרתית", מקצועית, עצמאית, חוקרת ולוחמת.
7. התובעים יהיו מיוצגים ע"י ב"כ הנ"ל וכתובתם לצורכי המצאת כתבי בי דין תהיה בכתובת ב"כ כפי המופיע בכתובת. כל האמור והנטען בכתב תביעה זה נטען לחילופין או בהשלמה הדדית והכל בהתאם להדבקם הטבעי של הדברים. באם טענה עובדתית כלשהי נטענת לחילופין, הרי שהדבר נובע מאי ידיעת העובדות לאשורן על ידי התובעים.

הרקע העובדתי

8. ליום 22.01.2013 נקבעו במדינת ישראל בחירות לכנסת ה-19. תקופה זו מאופיינת בפרסומים רבים אודות המפלגות, וכך גם הכתבה נשוא הדיון, שהתפרסמה אך 11 יום לפני הבחירות, ונכתבה על ידי הנתבע מס' 3 עסקה בעניינים פוליטיים וסקרה מספר מפלגות.
9. פרק האחרון של הכתבה נשא כותרת: "ישראל כספנו", כאשר הכוונה היא למפלגת "ישראל-ביתנו" בהנהגתו של אביגדור ליברמן.
10. לפני שנתייחס לאמור בכתבה נזכיר את העובדות הבאות: בימים אלה ממש מתברר עניינו הפלילי של אביגדור ליברמן, ולפי הפרסומים – אחת העדויות הבעייתיות כנגדו הנה עדותו של סגן שר החוץ – דני איילון, שהוא ח"כ מטעם "ישראל ביתנו" בכנסת ה-18 ושמו לא נכלל ברשימת המועמדים של המפלגה לכנסת ה-19.
11. הכתבה נשוא הדיון נפתחת בתיאור של עד למפגש בין אביגדור ליברמן ל"אוליגרך מיכאל צירנו" וזאת במשרדי "השטיח המעופף", כאשר לדברי הנתבע מס' 3 חברה זו כיכבה בחקירותיו הפליליות של ליברמן. בהמשך נטען כי ענייני מפלגת "ישראל ביתנו" מעולם לא נחקרו לעומק.
12. את הפסקה הבאה בכתבה יבקשן התובעים להביא במלואה:
ישראל ביתנו אף פעם לא נחקרה לעומק. נחקר חלק מסוים מעסקיו הפרטיים של ליברמן, אבל השיטה שמאפשרת לו לשלוט במפלגה ובאנשיה

לא נחקרה. הסוד הוא בריכוז הכח. מנגנון המפלגה ולשכות השרים וחברי הכנסת הם רשת סבוכה של קרובים ומקורבים. כל קרוב משפחה שמועסק בלשכה של שר או ח"כ אחר הוא מקור מידע, אבל הוא גם בן ערובה. השרים והח"כים נדרשים להפריש מפעם לפעם מתקציביהם כדי לפרנס מקורב כזה או אחר, לכל סירוב יש מחיר.

13. אחרי פסקה זו עובר הנתבע 3 לסקירת העובדות אודות התובעים, מציין את העובדה כי שניהם עבדו בתקופות כאלו ואחרות עם המפלגה ואז מתאר את סיפור "ההפרשה לטובת פרנסת המקורבים" – לפי הכתבה פנו התובעים בחודש נובמבר האחרון (2012) לדני איילון, בהצעה לפרסם אצלם באתר במחיר של 15,000 ₪, ניהלו עמו מו"מ, וכאשר לא הסכימו הצדדים למחיר – ניתק התובע מס' 3 קשר עם סגן שר החוץ. המסקנה שאמורה להתקבל אצל כל קורא סביר – "לכל סירוב יש מחיר", דהיינו דני איילון "שילם" על כך שלא הסכים לרכוש שירותים "מן המקורבים".

14. ועל מנת להדגיש עד כמה מדובר במקורבים, מציין מר ברנע כי היה זה האתר של התובעים, שפרסם ראשון את הכתבה הבלעדית על דרישותיו העתידיות של ליברמן, בעת ההרכבה של הממשלה לאחר הבחירות, ראה : פסקה האחרונה לכתבה.

סילוף תאריכים ויצירת נוסחה: לכל סירוב יש מחיר

15. האמור בכתבה הנו סילוף אחד גדול של העובדות, במטרה להטעות ולהתאים את הטענות לתאריכים, על מנת ליצור תמונה כוזבת וקודרת. ובמה דברים אמורים? כך נפתחת פסקה 4 בכתבה: גולדשטיין ופלקוב הקימו פורטל אינטרנט. בנובמבר האחרון הם שלחו לדני איילון, סגן שר החוץ מטעם ישראל ביתנו, "הצעת מחיר לקמפיין". בהמשך מתואר כיצד הצדדים לא הסכימו על מחיר.

16. כזכור, ביום 04.12.12 התפרסמה רשימת מפלגת "ישראל ביתנו" לכנסת, ודני איילון לא נכלל ברשימה זו. המסקנה המתבקשת – סירובו של דני איילון לרכוש את הקמפיין מן התובעים למצער השפיע על ההחלטה שלא לכלול אותו ברשימה.

17. נשמע אבסורד, אך מעבר לכך – מו"מ בין התובעים לבין דני איילון היה בנובמבר 2011 ולא בנובמבר 2012, לא בנובמבר האחרון, לא חודש לפני הרכבת הרשימה לכנסת, מצ"ב ב' – הצעות מחיר, אשר הועברו לסגן השר, כולל תאריך הנפקתן.

הצגתם של התובעים בתור גזלנים וסוחטים

18. אלא שלא רק בכך פגעו הנתבעים בתובעים. כל התיאור כולו של מו"מ לקראת רכישת הפרסום באתר התובעים על ידי סגן שר החוץ היה תיאור כוזב. וכך מתוארים הדברים בכתבה:

הקמפיין יכלול ראיון "בו יוסבר מדוע החליט איילון לצאת לרחוב הרוסי, למי מיועד הקמפיין וכו'". המחיר הוא 15 אלף שקל לפרסום במשך שבועיים, לא כולל מע"מ. המפלגה לחצה על איילון להיענות. הוא התייעץ עם אנשיו. אחת מהן כתבה: "לדעתי חשוב לפרסם ברחוב הרוסי-ישראלי, אבל נראה לי מלא כסף, ממתי משלמים על הראיון? זה גם יכול להיראות ממש לא טוב".

19. והנה התמונה המצטיירת בעיני כל קורא סביר: התובעים דרשו לקבל 15,000 ₪ בתוספת מע"מ עבור ראיון. אלא שזה שקר גס. כפי שעולה מהצעת המחיר היא כוללת בעיקר עבודה עם הסרטונים של סגן השר איילון, שהיה צריך לתרגם לרוסית, להכין כתוביות, למקמם באתר של התובעים וכן למקמם באתרים אחרים ורק אחת מתוך 6 פעולות שהוצעו, הייתה ראיון עם סגן השר.

20. כפי שניתן לראות מהצעות אחרות שהועברו לסגן השר בהמשך, הרי שגם ביניהן לבין התיאור שבכתבה אין כל דמיון.

21. התובעים יטענו כי הכתבה הציגה אותם בתור פיראטים גוזלים בים מסחרי של הפוליטיקה, הפועלים "מטעים" ומבקשים לקבל במקום להרוויח, תוך הגזמות במחיר, כפיית שירותים וכיוצא בזה טכניקות שיווק והתעשרות פסולות ומגונות.

האווירה הכללית של הכתבה

22. הכתבה נוקטת בעובדות שלתובעים כלל אין ידעה לגביהן, כמו למשל העובדה כאילו המפלגה לחצה על סגן השר לרכוש את השירותים. התובעים יטענו כי הם מעולם לא ביקשו מאיש "ללחוץ" על מי מחברי הכנסת לרכוש את שירותי האתר, אך ניסיון הנתבעים להציג אותם בתור "מקורבים", הזוכים ל"גיבוי" ושיטות מכירה אגרסיביות בנוסח "הצעות שלא ניתן לסרב להן", פגע בתובעים, במוניטין המקצועי והעסקי שלהם, על לא עוול בכפם.

23. וכך גם ההתייחסות ל"מיני אתר" שנבנה עבור ח"כ אלכס מילר הייתה התייחסות לא מלאה ולא הוגנת, והכל כפי שיוסבר להלן בסעיפים 26-30.

ועכשיו העובדות לאשורן.

24. התובעת מס' 1 באמצעות אתר האקטואליה שברשותה, מעניקה שירותי פרסום וקידום לחברות, מפלגות ופוליטיקאים, ללא קשר לזיקתם הפוליטית ואף ללא קשר לתקופת הבחירות, למרות שבתקופת הבחירות לפעילות זו מטבע הדברים יש יותר ביקוש ורלוונטיות.

25. במשך למעלה מ-5 שנים סוקר האתר את החדשות הישראליות עם מיקוד יתר על הנושאים הקרובים יותר לחברה ישראלית דוברת השפה הרוסית.

26. מאז שנת 2012 החל האתר להציע לפוליטיקאים את שירותי מיני-אתר, שזה מספר עמודי אינטרנט ייעודיים, בתוך האתר החדשותי, שזוכים לחשיפה מוגברת, מכוונת ויזומה על ידי הנהלת האתר (בפשוטות: "זוכים לקידום").

27. שירותים אלה הוצעו במהלך קיץ 2012 למספר רב של חברי כנסת ואישי ציבור: סטאס מיסזינקוב, מרינה סולודקין, אורית זוארץ, יוליה שמלוב-ברקוביץ, נפתלי בנט, סופה לנדבר, זאב אלקין, אמנון כהן, נינו אבסדזה, אלכס מילר ועוד.

28. בסופו של יום נרכשו השירותים על ידי ח"כ אלכס מילר ("ישראל ביתנו") ועל ידי ח"כ מרינה סולודקין ("קדימה") והכל באישור הכנסת וגזברה.

29. האתר גם מעניק שירותי פרסום למפלגות שונות: מר"צ, יש עתיד, הליכוד-ביתנו, דור והתנועה.

30. כל העובדות הנ"ל, למרות שהועברו למר ברנע מבעוד מועד, הוצגו בצורה מגמתית ושטחית, וכך למשל לעניין בניית "מיני אתר" רואיין כביכול רק אלכס מילר "מ"ישראל ביתנו" ולא מרינה סולודקין מ"קדימה". ואילו לעניין פרסום המפלגות השונות נכתב: **גולדשטיין הדגיש בתשובתו כי שהאתר שלו מספק שירותים לארבע מפלגות. לא אחת.**

ללא ספק: ציון העובדה שבין ארבעת המפלגות ישנה גם מפלגת מר"צ הייתה פוגעת בתמונה הקודרת המושלמת.

חוסר תום לבו של נחום ברנע

31. ביום 31.12.12, 11 ימים בלבד לפני פרסום הכתבה, ניתן פסק דין בעניינים של הנתבעים במסגרת ת"א (שלום ת"א) 29293-11-09 יצחק צחי אילוז נ' ידיעות אחרונות בע"מ, תק-של 2012(4), 77257, 77266 (2012), במסגרתו נקבע כי כתב "ידיעות אחרונות" לא מילא אחר הוראות הדין והאתיקה ולא טרח לקבל תגובה מאיש שאליו התייחסה הכתבה וכך נקבע בפסק הדין:

התורשתי כי הנתבעים לא נקטו טרם הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם הסיפור הינו אמת אם לאו, ודי בכך כדי לשלול את טענת תום הלב.

67. לעניין זה ראה: ת.א. (ת"א) 160211/09 מינה טאובר נ' יאיר הרוש (פורסם בנבו), כדלקמן:

"כאמור, הפרסום לא היה אמת. גם אם, משום מה וללא כל בסיס אמיתי, האמין הנתבע 1 באמיתות הסיפור, ואינני קובע זאת, על אף שהמבחן לאמונה זו הינו סובייקטיבי בלבד, הרי, לטעמי, הנתבע 1 לא נקט לפני הפרסום באמצעים הסבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא, כלשון החוק, ודי בכך על מנת לשלול את טענת תום הלב. גם "אמת סובייקטיבית", מן הדין כי תתבסס על בסיס ראיתי ראוי ואיתן.

אין מחלוקת בכוחה הרב של העיתונות. חובתו של הכתב לבדוק היטב את נושא כתבתו פן יגרום לנזק כבד לנפגע, ובמיוחד כשברור שכתבתו עשויה לפגוע, ולפגוע קשות. חובה זו, המוטלת על כל מפרסם, כפולה ומכופלת כשמדובר בעיתונאי."

68. יתרה מזאת, אף בתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, בסעיף 8 לו, נאמר כדלקמן:

"פרטיות ושם טוב"

(8) לא יפרסמו עתון ועיתונאי ללא הסכמתו של אדם דבר הנוגע לפרטיותו או לשמו הטוב והעלול לפגוע בו, אלא אם קיים ענין ציבורי בפרסום ובמידה הראויה. פרסום דבר כאמור מצריך ברגיל בירור מוקדם עם הנוגע בדבר ופרסום הוגן של תגובתו."

69. הוראות האתיקה המקצועית מחייבות את הכתב, במיוחד כשאין כל ספק כי הפרסום עלול לפגוע בשמו הטוב של נשוא הכתבה, לערוך בירור מוקדם של הסיפור העומד להתפרסם, ואף חובה להוסיף לכתבה את תגובתו. הנתבעים הפרו חובה מקצועית זו באופן בוטה ואין בפיהם מענה מספק למחדל זה.

70. מכל האמור לעיל, קובעת אנוכי כי הנתבעים לא פעלו בתום לב, ועל כן, דוחה אנוכי את טענותיהם אלו וקובעת כי לא עומדת לזכותן הגנת תום הלב אשר בסעיף 15 לחוק.

32. נראה כי פסק דין זה לא זכה להתייחסות עניינית אצל הנתבעת, כתביה ועורך הראשי שלה, שכן גם במקרה זה הופרה החובה ברגל גסה, תוך תחבולה וסילוף ובמה הדברים אמורים?

33. ביום 08.01.13, 8 ימים לאחר מתן פסק הדין ושלושה ימים לפני פרסום הכתבה פונה נחום ברנע לתובע מס' 3 בבקשה לשוחרח, התובע משיב לו כי אין ביכולתו לדבר, אך הוא ישמח לקבל פניה בכתב. מר ברנע שואל מתעניין האם בעיה רפואית מונעת מן התובע לשוחרח, מקבל תשובה כי "הבריאות בסדר", והתובע מעדיף לקבל פניה בכתב.

34. כבר יודגש כי על כך צוין בכתבה כי התובע טען שהוא מנוע משוחרח, דבר שגם אינו נכון וגם מעלה קונוטציה של העדר עצמאות בקבלת החלטות, אך מכאן הדברים רק מחמירים.

35. את פנייתו לקבלת התגובה של מר ברנע, אשר לבסוף בוצעה ביום 09.01.13, נביא בשלמותה נוכח חשיבותה לעניינו, מצ"ב ג – העתק ההתכתבות:

1. האם תוכל לחזור על הידיעה שפרסמתם לגבי המשרדים שאותם דורשת "ישראל ביתנו" בממשלה הבאה. אני מבין שהידיעה הראשונה הייתה שלכם.

2. בידי טופס שלכם שמציע שירותים לנבחרי הציבור. האם תוכל לומר מי מחברי הכנסת הסכים לשלם לכם תמורת הפרסום בשנת 2012 וכמה?

3. האם אתה ומיכאל פלקוב עבדתם בעבר עבור ישראל ביתנו או עבור אביגדור ליברמן?

4. מי הבעלים של אתר "איזרוס"?

36. כפי שניתן להבחין בנקל, הפניה לקבלת תגובה הייתה עכורה מיסודה, היא לא התייחסה כלל לכל נושא מו"מ עם דני איילון, המהווה נדבך מרכזי בכתבה, לא עוסקת בשאלות אודות הקשר בין השירותים שמעניק האתר לבין מפלגת "ישראל ביתנו", הלחץ לרכישת השירותים, החובה להפריש כספים וכיוצ"ב השמצות והכפשות המופיעות בכתבה.

37. אילו רק היה נחום ברנע מבקש תגובה עניינית לטענות אודות מו"מ עם דני איילון, הרי שהיה לומד בנקל ובמהירה כי מו"מ בנוגע לפרסום הסרטונים נוהל בשנת 2011 ולא בשנת 2012, חודש לפני הדחתו מן הרשימה.

38. אילו רק מר ברנע היה שואל, אזי היה מקבל הסבר מלא ומקיף אודות סוג השירותים שהוצעו למר איילון, מחיר השירותים ואף השוואה ביחס למחירי השוק הנוהגים.

39. אלא שלא די בכך. התובע מס' 3 העביר למר ברנע תגובה מלאה ומסודרת מבלי לפסוח על אף שאלה, אלא שתשובותיו של התובע הוצגו באופן מגמתי, על מנת לנסות ולתמוך עד כמה שאפשר בטענה מרכזית של הכתבה, לפיה אתר izrus.co.il הוא מפעל של מקורבים, שעושה רווחים, על גבם של חברי הכנסת שמוכרחים לרכוש את שירותיו על ידי מישחו שלא מאוזכר באופן אישי, אך זהותו ברורה לכל קורא סביר. ואילו מי שלא מוכן ליטול חלק במשתק מכוער זה – יידע ש"לכל סירוב יש מחיר".

המסגרת הנורמטיבית וטענותיהם של התובעים

40. חוק איסור לשון הרע קובע בזו הלשון:

1. לשון הרע מהי [תיקון: תשנ"ז]

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרר לשנאה, לבז או ללעג מצד;
 - (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
 - (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- "אדם" - יחיד או תאגיד.

2. פרסום מהו

- (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
- (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות -
- (1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
- (2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.

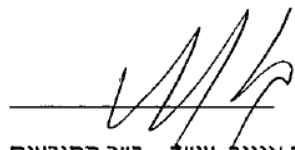
3. דרכי הבעת לשון הרע

אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה.

41. התובעים יטענו כי הכתבה, אשר פורסמה על ידי הנתבעים עונה על הגדרת לשון הרע, בהתאם לסעיפים 1 (1), 1 (2) ו 1 (3) לחוק שכן כוונתה הייתה להשפיל את התובעים בעיני קוראי עיתון "ידיעות אחרונות" בהצגתם כמרינוטות ופועלים מטעם, לבזות בשל ייחוס להם העדר עצמאות מקצועית, העדר הגינות אישית, מקצועית ומסחרית ולפגוע דרך כך במשלח ידם, עסקם ומקצועם.
42. התובעת טוען כי הנתבעים ביצעו עוולת לשון הרע בכך שפגעו בתדמיתו של האתר, המנוהל על ידה, בכך שהציגו את האתר בתור מפעל של מקורבים, מפעל כוחני, לא הוגן ולא מקצועי ובתוך כך פגעו בעסקיו של האתר, בתדמיתו ובשמו הטוב.
43. שלושת התובעים יטענו כי כתבתם של הנתבעים ביקשה לעשות את התובעים מטרר לבז, שנאה ולעג.
44. התובעים יטענו כי פרסום בעיתון יומי כמו "ידיעות אחרונות" ועוד ביום שישי עונה ללא כל ספק להגדרת הפרסום וכי לשון הרע גם הובעה באופן ישיר וגם באופן עקיף, על ידי סילוף עובדות והמצאתן וזאת על מנת ליצור פסיפס המשחיר את פניהם של התובעים.
45. אחריותו של הנתבע מס' 2 קמה מכוח סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע בהיותו העורך הראשי של העיתון, הנתבעת מס' 1. ואילו הנתבע מס' 3 הוא המחבר של הכתבה ונושא באחריות ישירה לדבריו.
46. התובעים יטענו כי לנתבעים לא עומדת שום הגנה מן המנויות בחוק וכי פרסום לשון הרע בוצעה בכוונה לפגוע בהם ועל כן ובהתאם לסעיף 7א (ג) לחוק יעתרו התובעים בפני בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים יחד ולחוד בגין כל הפגיעות יחדיו בסך של 100,000 ₪.

סיכומם של הדברים

47. פרסום כתבת "ידיעות אחרונות", כמתואר בהרחבה בכתב תביעה זה, מהווה:
- 47.1 עוולה של פרסום דברי לשון הרע, באופן שיש בו כדי להשפיל, לבזות ולשים ללעג את התובעים בעני הבריות, לפי סעיף 1 (1) לחוק איסור לשון הרע
- 47.2 עוולה של פרסום דברי לשון הרע, במטרה לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו, לפי סעיף 1 (2) לחוק איסור לשון הרע
- 47.3 עוולה של פרסום והפצה של דברי לשון הרע, שיש בהם כדי לפגוע במשלח ידם של התובעים ועסקם, לפי סעיף 1 (3) לחוק איסור לשון הרע.
48. הנתבעים פרסמו כתבה שאינה נכונה ואינה הוגנת ואף **כאילו טרחו** לשמור על כללי האתיקה המקצועית ו**כאילו פנו** לתובעים על מנת לקבל את תגובתם.
49. אילו תגובתם של התובעים הייתה מתבקש ביחס לכל העובדות נשוא הכתבה, , הרי קיים סיכוי גבוה ביותר, כי התובעים היו מעמידים את הדברים על דיוקם, כפי שנעשה כתב תביעה זה והנתבעים לא היו מפרסמים את הכתבה דנן.
50. אלא שלא בכך היה רצונם, הנתבעים ביקשו לפרסם את הכתבה מתוך ניסיון ליצירת סקופ עיתונאי, תוך ויתור על כללי האתיקה, ויתור על העובדות שהיו ידועות וויתור מכוון על בירור העובדות האחרות.
51. מטבע הדברים התובעים אינם יכולים לערוך אומדן נזקים ויתרה מכך, ייתכן וחלק מן הנזקים טרם התגבשו. לפי כך יעתרו התובעים בפני בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים יחד ולחוד בפיצויי התובעים בסך של 100,000 ₪ בגין פרסומי לשון הרע.
52. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו לפי סעיף 9(א) (2) לחוק לשון הרע, המורה לנתבעים לפרסם הכחשה והתנצלות או לחילופין המורה להם לפרסם את פסק דינו של בית המשפט הנכבד וזאת באותו מקום והגודל, אשר להם זכתה הכתבה דנן.
53. נוסף על האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים יחד ולחוד בהוצאותיהם של התובעים, לרבות שכ"ט עו"ד והכל בצירוף ריבית והצמדה כחוק מיום הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.
54. לאור עילת התביעה, מקום ההפרה וכתובתם של הנתבעים לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בה ועל כן מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם במלוא הסעדים המבוקשים שלעיל.

גלידר איגור, עו"ד – ב"כ התובעים

אברהם (אמא) ורוב עובדיה, שר
בתו. אף רבנים וחסידים וחסידות

1

הצעת מחיר לקמפיין עבור ס.השר דני איילון

פירוט שירותים

1. צוות פורטל IzRus יתרגם שני סרטוני ההסברה של סגן השר איילון לרוסית ויכין כתוביות.

http://www.youtube.com/watch?v=QAUbc_cbXo0&feature=relmfu

הסרטונים הם:

<http://www.youtube.com/watch?v=XGYxLWUkWo&feature=relmfu>

2. הסרטונים ימוקמו במקום בולט באתר IzRus למשך שבועיים.

3. הסרטונים יופיעו גם באינדקס החדשות המוביל בשפה הרוסית בישראל Orbita.co.il ובאינדקס החדשות News.startpage.co.il.

4. הסרטונים ימוקמו גם בעמוד הפייסבוק של אתר IzRus.

5. הסרטונים ישולבו באתר הבלוגים הפופולארי ביותר בשפה הרוסית בישראל Live Journal (עד 50 אלף משתתפים בארץ, מיליונים ברחבי העולם).

6. צוות האתר יקיים ראיון עם סגן השר איילון, בו יוסבר מדוע החליט לצאת לרחוב הרוסי, למי מיועד הקמפיין וכו'. הראיון יפורסם באתר IzRus וגם בעמוד הפייסבוק של האתר ובאינפורמר בפורטל ZAHAV.

תנאי תשלום

15000 ש"ח לא כולל מע"מ.

תשלום חד פעמי אל מול חשבונית.

בברכה,
סמנכ"ל יזרוס בע"מ
אלכסנדר גולדנשטיין

כ"ד בחשון תשע"ב

הצעת מחיר לקמפיין עבור ס.השר דני איילון

פירוט שירותים

1. צוות פורטל IzRus ימקם את הסרטונים של סגן השר איילון במקום בולט באתר למשך שבוע.
2. הסרטונים יתפרסמו גם באתר Goroda.co.il.
3. הסרטונים ישולבו באתר הבלוגים הפופולארי ביותר בשפה הרוסית בישראל Live Journal (עד 50 אלף משתתפים בארץ, מיליונים ברחבי העולם).
4. צוות האתר יקיים ראיון עם סגן השר איילון, בו יוסבר מדוע החליט לצאת לרחוב הרוסי, למי מיועד הקמפיין וכו'. הראיון יפורסם באתר IzRus וגם בעמוד הפייסבוק של האתר ובאינפורמר בפורטל ZAHAV.
5. בפורטל IzRus ישולבו באנרים שיובילו לראיון של ס.השר ובאנרים שיובילו לסרטונים (באנרים לא קבועים, למשך שלושה חודשים).

תנאי תשלום

5500 ש"ח לא כולל מע"מ.

תחילת העבודה - אחרי העברת הכספים בהעברה בנקאית אל מול חשבונית (לא יאוחר מ-10.12.11).

12/14

Alexander Goldenshtein <gold@zrus.co.il>
 komy: nahum

9 мая (4 мая)

מר ברנע הנכבד,
 ראשית, בראצי לציין כי השאלות מגמתיות למדי ומנסות שוב ושבו להוביל לכיוון מפלגה מסוימת. מקווה שתזכיר בסוף שלך גם את המידע הבא: חברת זרחם בע"מ באמצעות פורטל zrus.co.il מספקת שירותים למפלגות הבאות. מר"צ, יש עתיד, התנועה, ישראל ביתנו. כמו כן, בימים אלו עומד להיחתם חוזה עם מפלגה חמישית.

הר התשובות לשאלות שלך:

א. אכן, המידע פורסם לראשונה בפורטל zrus.co.il. הנה התמצית בעברית: <http://www.mq.co.il/online/1/ART24264556.htm>

ב. השיחות שהוזכרו הם שיחת בבית מין-אור בחסות, מילי תכנית ופרסומ באור zrus.co.il. השיחות הועדו לסט מיז' ליקוב, מרנה סולודקין, נפתלי בנט, ארית זוארץ, יליה שמאלוב-ברקוביץ, סופה לנדבר, זאב אלדן, אלנס מילר, אמנון כהן, יעקבסדזה ואנססיה מיכאלי. אלנס מילר ומרנה סולודקין נתנו את הסכמתם בכפוף לאישור של גובר הכנסת ופרסומם ב-2012.

ג. אכן, מיכאל פלקוב בן אוקטובר 2004 ועד לפברואר היה יועץ תקשורת של יו"ר מפלגת "ישראל ביתנו", מר ליברמן, והישיב היה הן לעניין התקשורת לחבר עברית, כמו כן מיכאל ערך את אתר האינטרנט של מפלגת הליכוד והיה זה חלק מתפקידו, שכן מסוף יוני 2007 ועד לינואר 2008 מילא מיכאל תפקיד של יועץ לענייני תקשורת בשפה רוסית ליו"ר מפלגת הליכוד בנימין נתניהו. מידע זה כבר פורסם במספר כלי תקשורת וסילופו כבר היה נושא לתביעת לשון הרע נגד עיתון "הארץ", שהוטלה בהתנצלותם. אני עובדת במשרה חלקית במטה האינטרנט של המפלגה כחדשים – מדצמבר 2005 ועד פברואר 2006.

ד. בעלי יזרחם בע"מ הם מיכאל פלקוב ואלכסנדר מלדנשטיין.

nahum barnaa
 komy: mne

9 мая (4 мая)

версия > русский > Парламент сообщению

9 мая (4 мая) Парламент сообщению

מר מלדנשטיין,
 תודה.

Наименование адрес электронной почты: barnaa@nahum.ru

